

Ajuntament de Benifairó de les Valls

Anunci de l'Ajuntament de Benifairó de les Valls sobre aprovació definitiva de l'ordenança d'usos i costums rurals.

ANUNCI

Al no haver-se presentat reclamacions durant el termini d'exposició al públic, queda automàticament elevat a definitiu l'Acord plenari inicial aprovatori de l'Ordenança municipal sobre usos i costums rurals al terme municipal de Benifairó de les Valls de data 23 d'abril de 2015, el text íntegre del qual es fa públic, per al seu general coneixement i en compliment del que disposa l'article 70.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local.

ORDENANÇA SOBRE USOS I COSTUMS RURALS
AL TERME MUNICIPAL DE BENIFAIRÓ DE LES VALLS

D'acord amb el que estableix l'article 55 del Reial Decret Legislatiu 781/86, de 18 d'abril, este Ajuntament regula l'aplicació dels usos i costums de Benifairó de les Valls i les activitats i relacions agràries al seu terme municipal.

CAPITOL I. DISPOSICIONS GENERALS
Article 1. Objecte

L'objecte de la present ordenança és regular els usos i costums rurals que es practiquen al terme municipal de Benifairó de les Valls, a fi d'adaptar-los al marc social actual, de conformitat amb la legislació vigent.

CAPÍTOL II. DE LA DELIMITACIÓ DE LES FINQUES RÚSTIQUES. LÍMITS DE LES FINQUES, TANCAMENTS I PROHIBICIONS
Article 2. Fites

1. Totes les finques rústiques i camps del terme municipal de Benifairó de les Valls han d'estar delimitades per mitjà de fites.

S'entén per fita qualsevol senyal que siga acceptada pels confrontants (pedres, sèquies, canals de reg, marges, tanques, etc.).

2. Tot propietari podrà exigir al seu veí la col·locació de les fites de delimitació de la propietat i respectar les preexistents.

3. En el cas de discordances entre els veïns, els afectats podran sol·licitar la mediació del Consell Agrari Municipal, per a procedir a la delimitació de les propietats. En este cas, els membres designats pel Consell Agrari Municipal es personaran en el camp, en presència dels propietaris respectius, i decidiran la seua ubicació. Els propietaris afectats assumiran al cinquanta per cent del cost econòmic que es determine per a esta tasca. En el cas de no arribar-hi a un acord s'haurà d'acudir a la jurisdicció ordinària.

Article 3. Presumpció de tancament de les finques rústiques

Als efectes d'aplicació de la present ordenança tota finca rústica, camp o camí particular del terme municipal de Benifairó de les Valls es considerarà tancat encara que materialment no ho estiga.

Article 4. Distàncies i separacions en el tancament de finques rústiques
 Per al tancament de les finques rústiques es respectaran les normes següents:

a. Tancament de fil ferro, tela transparent i tanca de peu d'obra.

Si hi ha conformitat entre els veïns, el tancament es podrà fer pel límit de propietat. Si no s'hi posen d'acord els amos de les finques contigües per al tancament amb fil ferro i amb teles transparents, podrà fer-ho un d'ells dins del terreny de la seua propietat, tot respectant la fita mitgera.

Queda expressament prohibit l'ús de fil ferro d'arc per a la confecció d'una tanca, amb l'excepció del seu ús dins de la finca, de manera que forme un angle de 45° respecte els pals de sosteniment per la part interior i a una altura no inferior a 1,80 m. La tanca serà de malla de fil ferro, teles transparents o semblants.

L'altura màxima de la tanca serà de 2,50 m, a comptar des del nivell del camp que es va a tancar, i es podrà escalonar en funció del seu pendent fins una altura màxima de 3,50 m.

La distància de la tanca a la carretera vindrà determinada per la categoria d'esta i la legislació aplicable en cada cas. En carreteres locals o camins públics correspondrà a l'Ajuntament de Benifairó de les Valls, prèvia sol·licitud de l'interessat, determinar la distància, a través del Consell Agrari Municipal o servei de la Policia Local, i l'assenyalament de línia, d'acord amb el que dispose la normativa urbanística d'aplicació.

En el cas d'un camí particular i sempre que el camí estiga delimitat en la seua totalitat es podran instal·lar este tipus de tanques dins de la propietat, i es respectarà el límit del camí.

Per a la col·locació d'una tanca de malla de fil ferro, teles transparents o semblants i tanca de peu d'obra, s'estarà subjecte a l'activitat administrativa de control de la legalitat urbanística en els termes previstos en la normativa urbanística d'aplicació.

b. Tancament amb tanques seques o de canyes.

Regiran les mateixes condicions que les assenyalades per a la tanca de malla de fil ferro, teles transparents o semblants.

c. Tancament amb bardisses.

Queden prohibides les espècies espinoses o que puguen generar riscos per a les persones o animals.

La plantació d'una bardissa haurà de guardar, com a mínim, mig metre de distància amb el límit del veí, i no podrà deixar-se créixer més de 2 metres d'altura. Si confronta amb una carretera haurà de seguir els preceptes arrellegats respecte d'això en la legislació vigent.

En carreteres locals o camins públics correspondrà a l'Ajuntament de Benifairó de les Valls, prèvia sol·licitud de l'interessat, determinar la distància, a través del Consell Agrari Municipal o servei de la Policia Local, i l'assenyalament de línia, d'acord amb el que dispose la normativa urbanística d'aplicació.

En el cas d'un camí particular, sempre que el camí estiga delimitat en la seua totalitat es podrà instal·lar este tipus de tancament i s'haurà de guardar, com a mínim, un metre de distància al límit del camí esmentat.

En tots els casos el propietari de la tanca estarà obligat a fer el manteniment i els retalls necessaris per a no sobrepassar els 2 m d'altura ni el límit divisor de les parcel·les. La plantació haurà de fer-se de manera que permeta el manteniment de la tanca des de la mateixa parcel·la i la correcta visibilitat en tot moment.

Si el propietari de la bardissa no s'ocupa del seu manteniment i origina alguna reclamació davant del Consell Agrari Municipal, o bé d'ofici per part de la Policia Local, s'advertirà el propietari de la seua obligació. En cas de negativa o de desistir de la seua obligació, els treballs d'adaptació a la present ordenança els podrà fer efectius subsidiàriament l'Ajuntament de Benifairó de les Valls, i les despeses de tot això seran a compte i a càrrec del propietari de la tanca, independentment de la sanció aplicable.

d. Tancament amb mur.

El tancament es podrà fer pel límit de propietat, en cas d'estar d'acord els propietaris de les finques contigües, i s'entendrà com a paret mitgera. Si els amos de les finques contigües no s'hi posen d'acord per al tancament amb mur, podrà fer-ho un d'ells dins del terreny de la seua propietat, amb una separació d'1 metre del límit divisor o centre de fita mitgera fins una altura de 1,00 metre, i la resta de la tanca haurà de ser calada. L'altura del mur de bloc, formigó o maçoneria serà com a màxim de 1,00 metre, a comptar des del nivell del camp, i podrà ser escalonat en funció del seu pendent fins una altura màxima de 2 metres.

La distància del mur a la carretera vindrà determinada per la categoria d'esta i la legislació aplicable en cada cas. En carreteres locals o camins públics correspondrà a l'Ajuntament de Benifairó de les Valls, prèvia sol·licitud de l'interessat, determinar la distància, a través del Consell Agrari Municipal o servei de la Policia Local, i l'assenyalament de línia, d'acord amb el que dispose la normativa urbanística d'aplicació.

En el cas d'un camí veïnal, sempre que este camí estiga delimitat en la seua totalitat, es podrà instal·lar este tipus de mur, d'acord amb el que s'hi ha assenyalat anteriorment, i s'entendrà com a cessió, per a millorar la amplària del camí, el metre de separació.

La construcció d'un mur d'obra estarà subjecta a l'activitat administrativa de control de la legalitat urbanística en els termes previstos en la normativa urbanística d'aplicació.

e. El tancament de finques contigües amb sendes es regirà per les normes següents:

1. Sendes de pas, de domini públic: Correspondrà al Consell Agrari Municipal de l'Ajuntament de Benifairó de les Valls determinar la distància a través del servei de la Policia Local, amb la sol·licitud prèvia de l'interessat.

2. Sendes particulars: regiran les distàncies assenyalades segons el tipus de tancament.

f. Les distàncies i les separacions a sèquies en el tancament de finques són les que s'expressen a continuació:

– Quan es pretenga efectuar el tancament d'una finca en el límit de la qual hi ha una sèquia de reg, braçal o ramal usada per diversos propietaris, als efectes de permetre el pas de regants i regadors es respectarà una distància entre el tancament i la part exterior del mur de la sèquia, que serà igual a la meitat de l'amplària de la sèquia, mesurada l'amplària des de l'exterior d'esta. En tot cas, la distància mínima de la tanca de la sèquia serà de 50 centímetres.

– Quan es pretenga efectuar el tancament d'una finca en el límit de la qual hi ha una sèquia o braçal general, s'haurà de comunicar tal pretensió a la Comunitat de Regants, perquè s'adeqüen les distàncies especificades en les ordenances particulars de cada una de les comunitats i, en tot cas, serà la Comunitat de Regants la que procedirà a l'assenyalament de línia.

– Si es tracta d'una canal de reg particular que, a més, servix de límit de la parcel·la, la distància que s'haurà d'aplicar serà la que corresponga al tipus de tancament, segons allò que s'ha assenyalat en l'apartat corresponent.

g. Distàncies i separacions a llits de domini públic en tancament de finques.

Es regirà pel que disposa la Confederació Hidrogràfica del Xúquer en esta matèria i, en tot cas, hauran de sol·licitar l'autorització per al tancament.

h. Tancaments de parcel·les en xamfrans a camins i carreteres locals. A les finques que facen cantó a dos camins rurals o que limiten amb camins de girs pronunciats o bruscós serà obligatori, per a permetre la visibilitat del trànsit, que els tancaments formen xamfrà. La distància mínima del xamfrà serà de 2,5 metres, a comptar des del vèrtex en els encreuaments que formen 90 graus. Esta distància tindrà almenys el 50% de l'amplària del camí, més un metre. A més a més, s'augmentarà progressivament esta distància en aquells encreuaments que formen un angle inferior a 90 graus.

i. Distàncies i separacions a vies pecuàries en el tancament de finques. Es regiran per la legislació vigent en esta matèria, i s'haurà de sol·licitar la preceptiva llicència urbanística a l'Ajuntament de Benifairó de les Valls i l'autorització de l'organisme competent.

En tot cas, qualsevol sistema de tancament usat no haurà d'obstaculitzar, impedir o modificar el curs de les aigües naturals o de reg.

CAPÍTOL III DISTÀNCIES DE LES PLANTACIONS A LÍMITS

Article 5. Desenvolupament del Codi Civil

No es podran plantar arbres prop d'una heretat aliena sinó a les distàncies que s'establixen en la present ordenança o costums del lloc, de conformitat amb el que disposa el Codi Civil, en l'art. 591.

Article 6. Distàncies de separació.

Queden establides per al terme de Benifairó de les Valls, com a distàncies mínimes que s'hauran de respectar entre els arbres o plantes de les línies exteriors de les plantacions i els límits exteriors de la parcel·la, sense perjudici de l'aplicació sectorial en casos de carreteres, domini públic hidràulic, vies pecuàries, etcètera, les mesures següents:

a. Plantació de cítrics, fruiters d'os i llavor: La distància a límit serà de 2,5 m.

b. Plantacions d'espècies per a fusta (xops, eucaliptus, etc.): La distància a límit serà de 6 m.

c. Figueres, garroferes i altres frondoses: La distància a límit serà de 6 m.

d. Coníferes i resinoses: La distància a límit serà de 6 m.

e. Hortícola i arbustos i plantes de viver: La distància a límit serà de 0,50 m.

Per a mesurar la distància del límit al tronc es farà prenent com a mesura la distància del límit a l'eix del tronc, i no a la seua perifèria.

Article 7. Tallament de branques i arrels i arrancada d'arbres.

Per a la tala de branques i arrels i arrancada d'arbres se seguiran les normes que a continuació s'indiquen:

a. Tot propietari té dret a demanar que s'arranquen els arbres que, a partir de l'entrada en vigor d'este reglament, es plantaren o van naixer a menor distància de la seua propietat que la preceptuada en l'article anterior. Este dret només podrà exercitar-se mentre estos estiguen en el seu període improductiu, i, al contrari, si esta petició es fa quan

ja siga productiu, perduraran en la seua posició fins que no hi hagen de ser reposats, circumstància que serà aprofitada pel contigu per a fer respectar allò que s'ha estipulat en matèria de distàncies. S'exceptua l'aplicació d'este article en cas de risc per a persones i béns, i distàncies a camins o carreteres.

b. Si les branques d'alguns arbres s'estenen sobre una finca o camí contigu, l'amo d'estos té dret a reclamar i exigir que es tallen en quant s'estenguen sobre la seua propietat, encara que s'hi hagen guardat les distàncies assenyalades, i, en tot cas i des de la seua finca, podrà tallar les que recauen en ella.

c. Si són les arrels dels arbres veïns les que s'estenen en el sòl d'un altre, l'amo del sòl on s'introdueixen podrà tallar-les per si, dins de la seua finca, encara que s'hi hagen guardat les distàncies assenyalades.

d. Els arbres pertanyents a una tanca viva mitgera plantada amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta norma es presumen també mitgers, i podran ser arrancats a instància de qualsevol dels amos, excepte quan servisquen de fites, i en este cas només podran ser arrancats de comú acord entre els contigus i substituir-los per qualsevol tipus de fita o clavilla.

CAPÍTOL IV. DE LES CONSTRUCCIONS

Article 8. Les construccions d'àmbit rural

Els edificis en general, com a magatzem d'apers, habitatges rurals, etcètera, que es pretenguen construir a este terme municipal es regiran per allò disposat en les normes urbanístiques vigents.

La construcció no es podrà fer sense l'obtenció de la llicència municipal corresponent.

Article 9. Altres construccions de menor entitat

Les altres construccions, casetes de reg localitzat i semblants que es pretenguen fer a la zona rural d'este terme municipal es regiran també pel que especifiquen les normes urbanístiques vigents.

La seua construcció tampoc no podrà fer-se sense l'obtenció de la llicència municipal corresponent.

Article 10. Cremadors

A totes les parcel·les ubicades en sòl rústic d'este terme municipal es permetrà la construcció de cremadors amb una superfície màxima de 9 metres quadrats. S'hauran de separar un mínim de 5 metres del límit de propietat, mesurats des de l'exterior de la paret del cremador, i tindran una altura màxima de 2,5 metres.

En el cas de cremadors situats a menys de 500 m d'una zona forestal o 200 m del nucli urbà, els cremadors no es podran construir a menys de 20 metres lineals, mesurats des d'este a la zona esmentada. Haurà d'estar dotat de reixeta o malla antiespurnes en la seua part superior. La boca d'alimentació haurà estar situada en direcció oposada a la muntanya o el nucli urbà o, si és el cas, en la major distància a esta.

Article 11. Túnel hivernacle

A totes les parcel·les rústiques d'ús agrícola es permetrà la instal·lació d'hivernacles mòbils, és a dir, que no requerisquen instal·lació d'obra, i se separaran com a mínim 1 metre del límit de la seua propietat.

CAPÍTOL V. PROHIBICIONS, DRETS I DEURES DELS PROPIETARIS

Article 12. Prohibicions

Sempre que no hi conste la tolerància o el consentiment del propietari, siga expressa o tàcita, queda prohibit en les finques rústiques, els seus annexos i servituds, sobre la base de la presumpció del tancament de totes les parcel·les, el següent:

1. Entrar a arreplegar en finca aliena restolls, branques, troncs o palles.
2. Entrar a arreplegar en finca aliena cítrics, hortalisses, llegums, verdures, fruites o qualsevol tipus de fruits ja siguen caiguts o no, branques per a empelts o qualsevol altre fruit encara després d'alçar les collites.
3. Travessar finques alienes siga quin siga el mètode que s'empren.
4. Tirar branques, llenyes, canyes, brosses, pedres, envasos, plàstics, runes, altres rebutjos i fems en general, en finca pròpia o aliena.
5. Tirar abocaments tòxics provinents de sobrants de polvorització en finca pròpia o aliena, o en camins i llits públics.
6. Abocar aigua de reg en finca aliena. Desaiugar intencionadament en finca aliena.
7. Ocupar les sendes de pas que hi ha als límits de parcel·la.
8. Apegar cartells i fer pintades en l'àmbit rural.

Article 13. Deures dels propietaris de finques rústiques

Tot propietari de camp o finca rústica estarà subjecte a les obligacions següents:

1. Mantindre la parcel·la en les mínimes condicions de neteja i salubritat exigibles, a fi d'evitar risc d'incendi per a les finques contigües, i de produir focus d'insectes i paràsits danyosos per a les collites. A instància de part o d'ofici el Consell Agrari Municipal podrà exigir al propietari la neteja de la seua finca, i li donarà un termini de temps raonable per a deixar-la en condicions. En cas d'incompliment, l'Ajuntament podrà actuar en l'hort esmentat i els treballadors municipals o l'empresa subrogada per l'Ajuntament l'adequaran al seu estat òptim. Les despeses de totes les actuacions necessàries se li repercutiran al propietari.
2. Mantindre les fites en perfecte estat de conservació i visibilitat.
3. Mantindre les conduccions de reg de la finca en bones condicions, per a no causar dany als propietaris contigus.
4. Mantindre en bon estat de conservació les sendes de pas que hi ha en la parcel·la.
5. Observar totes les normes que es deriven de la present ordenança.

Article 14. Drets dels propietaris

Tot propietari de finca rústica gaudix dels drets que a continuació s'indiquen:

1. Exigir el compliment de la present ordenança a tot aquell que no l'observe, pels mitjans legalment establits.
2. Denunciar qualsevol infracció per incompliment de la present ordenança al Consell Agrari Municipal, per considerar-se afectat com a conseqüència d'alguna conducta o actuació d'un altre propietari que estime li han reportat dany o perjudici a la seua propietat. El Consell Agrari Municipal procedirà en la forma establida, en la Disposició Addicional (Comissió de Valoració i Arbitratge), sense perjudici que aquell puga exercitar qualssevol altres accions que li assistisquen en dret.

CAPÍTOL VI. DE LES CREMES AGRÍCOLES
Article 15. Normativa aplicable i delimitació de les zones de foc

Per a fer cremes agrícoles a la pròpia finca, a menys de 500 metres d'una zona forestal, caldrà ajustar-se al que disposa la legislació vigent al terme municipal de Benifairó de les Valls.

Els terrenys del terme municipal de Benifairó de les Valls, inclosos dins d'una franja de 500 metres al voltant de les muntanyes, es dividixen en dues zones, tipificades com a Zona d'Alt Risc i Zona de Risc Normal.

1. La zona d'alt risc queda delimitada pels terrenys que es troben a menys de 100 metres de la zona forestal.
2. La zona de risc normal queda delimitada pels terrenys que es troben entre 100 i 500 metres de la zona forestal.

Article 16. Calendari

Per a fer focs en cada una de les zones definides en l'article anterior s'haurà de respectar el calendari aprovat per la conselleria competent en la matèria.

En tot cas i dins de la franja dels 500 m, no es podrà cremar els diumenges i els dies festius.

Article 17. Normes que s'han de seguir per a fer cremes

Els treballs de crema s'hauran de fer tot seguint, en tot cas, les normes que a continuació s'establixen:

1. En cas d'alerta 3 i en els dies de fort vent no tindrà validesa esta autorització i se suspendran immediatament els treballs de crema. Si iniciats els treballs es produïra l'aparició de forts vents, s'actuarà de la mateixa manera. Així mateix, si per part del personal d'este Ajuntament encarregat del control de les cremes es considera que no es complixen les normes de seguretat, es procedirà immediatament a paralitzar l'activitat.
2. Abans de la crema s'haurà de netejar de restolls, de matolls i de qualsevol altra matèria susceptible de cremar en una franja de 2 metres, com a mínim, al voltant del punt en què es vol fer la crema.
3. No s'abandonarà la vigilància de la zona de crema fins que el foc no estiga totalment apagat i transcórreguen dues hores sense que s'observen brases.
4. La persona autoritzada prendrà les mesures tant generals com específiques que se li assenyalen, i en tot moment serà la responsable de tots els danys que puga causar.

5. L'acumulació o emmagatzematge, siga de llenya, residus agrícoles o residus forestals, no podrà fer-se ni en els camins forestals, ni en una franja de 10 m d'amplària a cada costat d'estos.

6. Totes les persones que se n'adonen que hi ha o s'hi ha iniciat un incendi forestal hauran de donar compte del fet cridant al telèfon d'emergències 112 o bé pel mitjà més ràpid possible a l'Ajuntament, o a l'agent de l'autoritat més pròxim.

Article 18. Prohibicions específiques en este àmbit

Com a mesura de precaució general, en la totalitat dels terrenys forestals i a les zones assenyalades amb anterioritat queden prohibides les accions o activitats següents:

Llançar fòsfors i puntes de cigarret enceses.

Encendre focs amb l'única finalitat de cuinar o calfar-se, fora dels llocs preparats o autoritzats a este efecte.

La instal·lació o manteniment de depòsits o abocadors de residus sòlids que incomplisquen les condicions legalment establides per a la seua instal·lació.

Llançar fems o qualsevol altre tipus de restes fora de les zones establides a este efecte.

El llançament de coets, globus o artefactes de qualsevol classe que continguén foc o puguen produir-lo.

La crema de marges, canyars o matolls lligats a algun tipus d'aprofitament agrícola, durant el període comprés entre l'1 de juliol i el 30 de setembre.

Aquelles accions o activitats que es facen amb l'autorització prèvia s'ajustaran al que disposa l'article 3 de l'Ordre de 30 de març del 1994, de la Conselleria de Medi Ambient, per la qual es regulen les mesures generals per a la prevenció d'incendis forestals o normativa que la substituïska.

Article 19. Prohibicions generals

A tot el terme municipal de Benifairó de les Valls queda terminantment prohibida l'adopció de les accions següents:

1. Fer cremes en camins públics, carreteres i en camins particulars de més d'un propietari.
2. Fer cremes incontrolades en llits de domini públic, com també en escolaments naturals i desaigües.

CAPÍTOL VII. DELS MARGES, TALUSSOS I MURS DE CONTENCIÓ
Article 20. Definicions

Als efectes de comprensió i interpretació d'esta ordenança es distinxen els conceptes següents:

– Murs de contenció: Paret d'obra de formigó, maçoneria o semblants, que servix de sosteniment en els camps contigus que se situen en nivells distints.

– Ribàs o marge: Desnivell format amb terra compactada que pot presentar una inclinació que es denomina talús i també pot revestir vegetació, per a augmentar la seua consistència.

Article 21. Propietat del ribàs o marge i del mur de contenció.

Llevat que hi haja fites, que conste en escriptura o en un altre document legal, d'acord amb els usos i costums del terme de Benifairó de les Valls, la propietat del marge s'entendrà del camp situat en el nivell superior.

En el cas del mur de contenció, excepte prova en contra, que conste en escriptura o en un altre document legal, es considerarà propietat de la finca superior des de la base d'este, la qual marcarà el límit de propietat.

Article 22. Construcció de murs de contenció

Quan se substituïska un ribàs o marge per un mur de contenció, el nou límit vindrà determinat en els termes que regula l'article anterior. Este mur no podrà elevar-se del sòl de la parcel·la superior, tret de reg a manta, cas en el qual es podrà elevar un màxim de 0,20 m.

Si el marge és propietat de la finca superior i el propietari vol assenyalar el camp podrà fer-ho, tot complint els requisits de l'ordenança, per damunt del mur de contenció. Si el mur de contenció és mitger, és a dir, propietat dels confrontants i es produïx el tancament d'una de les finques, s'haurà de respectar el mur de contenció en tota la seua amplària superior, llevat que els amos arriben a un acord.

Si en la part superior del marge elevat transcorre una senda o camí públic, el marge es considerarà de domini públic i la propietat es delimitarà a partir del final de la senda o del camí.

Article 23. Neteja i manteniment dels marges

Tot propietari està obligat a mantindre en bones condicions, inclosa la neteja, la part dels marges de la seua propietat, als efectes de evitar afonaments i invasió de mala herba.

Si es produïxen arrossegaments de terra i esta no és restituïda al camp superior pel seu propietari, malgrat haver sigut advertit pel propietari del camp inferior, este podrà escampar la terra dins de la seua propietat o fer-ne ús.

Article 24. Dels cavallons

Els cavallons o parets mitgeres no podran ser mullats per l'aigua de reg que circule pel camp o per conduccions particulars, és a dir, s'haurà de practicar un sobre cavalló a partir del qual es podrà fer un regueró de terra. Si és una paret mitgera, s'haurà d'adossar una altra paret per a construir la canal, a menys que hi conste un consentiment exprés i escrit del veí contigu.

CAPÍTOL VIII. DELS CAMINS PÚBLICS I PRIVATS

Article 25. Propietat pública dels camins rurals

Són camins de propietat pública tots aquells que apareguen en l'inventari de béns municipals, inclosos en el cadastre en els plànols parcel·lars de rústica amb este caràcter, com també les vies pecuàries que hi ha al terme municipal de Benifairó de les Valls.

Són també camins públics els que arranquen, transcorren i acaben en terrenys públics, i ho són els que genèricament es denominen camins rurals.

Entre el concepte de camins rurals cal distingir entre els veïnals, que enllacen uns veïnats amb uns altres, els rurals pròpiament dits, que constituïxen vies de servici als generals, i encara dins d'estos últims, n'hi ha que servixen a grans unitats de cultiu, i altres que constituïxen servituds necessàries de pas per a determinades finques.

Els camins municipals, les carreteres locals i les vies pecuàries són béns de domini públic i, per tant, no són susceptibles d'embargament, de prescripció ni d'alienació. La titularitat dels camins municipals correspon a l'Ajuntament de Benifairó de les Valls, i la de les vies pecuàries a la conselleria competent o a l'Estat. La creació, classificació, delimitació, fitament i reivindicació són facultats de l'Administració titular del camí o via pecuària.

Article 26. Propietat privada dels camins rurals

Es consideraran camins rurals privats, a més dels descrits en els apartats anteriors, aquells que, o bé no apareixen en l'inventari de béns municipals ni estan inclosos en el cadastre en el parcel·lari de rústica, o apareixen amb tal caràcter, i únicament donaran servici a les finques a les quals donen accés.

Als efectes de la seua conservació i reivindicació, només els camins veïnals i rurals en sentit estricte són camins únics, mentre que les servituds típiques de finques no tenen caràcter públic i es regixen pel Codi Civil.

A les parcel·les destinades a ús agrícola es podran crear tots els camins necessaris per al trànsit de vehicles, com també l'ampliació dels que ja hi ha, sempre amb el consentiment de tots els propietaris afectats i a càrrec d'estos.

Quan una senda pública de pas es transforme en camí privat, l'amplària que mantenia la senda conservarà la condició de bé de domini públic.

Els propietaris de camins privats podran tancar-los amb una cadena, una porta o qualsevol element que impedisca el pas als estranys. Si el camí es construïx paral·lel a una senda de pas pública es podrà tancar tot respectant-ne l'amplària legal i sempre que permeta el seu trànsit.

Article 27. Sendes de pas de domini públic

Es consideren sendes de pas de domini públic totes aquelles que amb este caràcter apareixen en els parcel·lars del cadastre de rústica del municipi de Benifairó de les Valls.

Les sendes de pas tindran una amplària legal d'un metre.

Tot propietari estarà obligat a mantindre en perfecte estat de manteniment les sendes que passen per la seua propietat, i no podrà apropiarse de la seua superfície ni impedir el pas amb qualsevol tipus de plantació o ocupació d'esta.

Article 28. Conservació

La conservació i el manteniment dels camins privats correspondrà als propietaris. La conservació i manteniment dels camins de domini públic de titularitat municipal correspondrà a l'Ajuntament, sense

perjudici de demanar la col·laboració dels veïns i propietaris de les finques afectades per la via.

Article 29. Normes i usos

El pas i la circulació per tots els camins rurals es regiran pel que disposa el Codi de Circulació, sense una altra limitació que la derivada de les seues característiques, i quedaran subjectes als usos següents: Ramat, animals de càrrega, d'oci o passeig, turismes, furgonetes o qualsevol altre tipus de transport l'amplària i/o del qual no excedisca la capacitat del camí.

Està autoritzada la circulació de maquinària agrícola i forestal, propietat dels veïns que tinguen accés al camí rural amb destinació a les explotacions agrícoles o forestals, amb les limitacions anteriorment enumerades.

Queda expressament prohibida la circulació de vehicles que no tinguen les rodes de goma, així com la seua descàrrega en els camins.

Article 30. Usos sotmesos a autorització

Qualsevol altre ús que no estiga comprés en l'article anterior precisarà autorització municipal en la qual s'especificaran les limitacions i les modificacions possibles. Queden especialment classificats els següents:

a. Circulació de vehicles de càrrega o amplària superior a la capacitat del camí.

b. Fer rallyes, carreres de motocicletes i competicions en general que suposen un risc de producció de danys en el seu ús per als usos normals.

Article 31. Procediment per a l'autorització

Els usos que requereixen autorització municipal es regiran per les normes següents:

a. La sol·licitud es formularà davant de l'Alcaldia.

b. L'autorització determinarà de manera expressa els camins que s'han d'usar.

c. L'Ajuntament determinarà, si és el cas, els dies i les hores concrets objecte de l'autorització.

d. En el cas de ser necessària una modificació de camí per a l'ús que s'ha d'autoritzar, aquella haurà de ser expressament aprovada per l'Ajuntament, i el cost que se'n derive anirà a càrrec dels sol·licitants.

e. En l'acord d'aprovació l'Ajuntament determinarà, tenint en compte si les modificacions tenen caràcter permanent o provisional, el següent: Si les modificacions tenen caràcter permanent, les obres revertiran al municipi i s'hauran de deixar, una vegada finalitzat l'ús excepcional, en perfectes condicions d'ús i conservació. Si les modificacions que s'han d'efectuar tenen caràcter provisional, els autoritzats hauran de restaurar el camí al seu estat primitiu.

Article 32. Responsabilitats en l'ús de camins

Les autoritzacions s'entenen sense perjudici de les indemnitzacions als propietaris dels terrenys que s'han d'ocupar amb caràcter temporal o permanent, les quals seran a càrrec de la persona o empresa autoritzada.

En tot cas, les empreses autoritzades o els titulars dels vehicles hauran de respondre dels danys ocasionats en la utilització dels camins rurals, i aniran a càrrec d'estos les reparacions que siguen necessàries.

L'Ajuntament podrà condicionar les autoritzacions a la prestació de garanties o fiances provisionals per a respondre de la correcta realització de les obres i dels possibles danys i desperfectes.

Article 33. Depòsit de productes en camins rurals

Excepcionalment es podrà depositar en els camins rurals, a l'entrada a les finques particulars i sempre que no es puga fer a l'interior de la pròpia finca, fem i altres efectes d'ús agrícola, durant un termini de 24 hores; l'interessat haurà de senyalitzar degudament l'obstacle esmentat i, en qualsevol cas, deixar pas suficient per al trànsit de persones i vehicles.

Els materials d'obres menors també es podran depositar temporalment en els camins, mentre duren les obres, en les mateixes condicions i requisits que en l'apartat anterior i, a més, caldrà sol·licitar la llicència d'ocupació de via pública. Quan es tracte d'obres majors no es podran ocupar els camins rurals.

Transcorregut el termini assenyalat en els apartats anteriors sense que s'hi hagen traslladat els efectes i materials a una finca particular, l'Ajuntament podrà retirar-los directament i depositar-los dins de la

propietat de l'interessat, i les despeses ocasionades aniran a càrrec d'este.

Es prohibix expressament el depòsit dels efectes i materials descrits anteriorment sobre sèquies i desaigües públics.

En tot cas, els danys que pogueren produir-se seran responsabilitat de l'amo de la finca.

Article 34. Estacionament de vehicles per a càrrega i descàrrega en camins

Els vehicles estacionats als camins rurals del terme municipal, per a càrrega o descàrrega de mercaderies, no entorpiran el trànsit rodat i deixaran espai suficient per al pas d'altres vehicles i persones, i a este efecte, pel que fa a la senyalització s'hauran d'observar les normes del Codi de Circulació.

Si per les característiques del camí el vehicle estacionat ocupa tota l'amplària de la via i impedis el pas d'altres vehicles en trànsit, estos tindran preferència de pas, i caldrà retirar el vehicle estacionat les vegades que siga necessari.

Article 35. Prohibicions d'abocaments sòlids o líquids a camins públics
Queda prohibit abocar als camins públics qualssevol tipus de residus, els quals es depositaran als llocs determinats per a tal efecte.

Queden prohibits els desaigües, els sobreexidors, les canalitzacions o altres construccions per les quals l'aigua de reg o les aigües pluvials aboquen sobre camins rurals, com també qualsevol actuació, fins i tot per mera negligència, que cause estos efectes, i el causant quedarà obligat a reparar el dany causat, sense perjudici de la sanció que procedisca.

Article 36. Encreuaments de camins amb canonades de reg, desaigües, etc.

Per a fer encreuaments en camins públics amb canonades o qualssevol instal·lacions, caldrà sol·licitar l'autorització municipal i justificar la necessitat de l'obra o instal·lació.

Haurà de reposar-se el ferm del camí en les mateixes condicions i característiques que tenia abans de l'autorització, i s'exigirà una fiança per a garantir la seua reposició.

CAPÍTOL IX. DELS MOVIMENTS DE TERRES I TRANSFORMACIONS

Article 37. Requisits per als moviments de terres i transformacions agrícoles

Els moviments de terres i transformacions agrícoles estan subjectes a l'activitat administrativa de control de la legalitat urbanística en els termes previstos en la normativa urbanística d'aplicació.

Els talussos naturals a què done lloc la transformació tindran el pendent natural d'1/1, és a dir del 45%. Si es fan d'obra, formigó o maçoneria podran ser de fins a 5/1, o un pendent del 80%.

CAPÍTOL X. DE LES PARCEL·LACIONS DE FINQUES RÚSTIQUES

Article 38. Parcel·lacions de finques rústiques

Per a les segregacions i parcel·lacions de finques rústiques caldrà la preceptiva llicència municipal de parcel·lació, en els termes previstos en la normativa urbanística.

Les finques rústiques podran dividir-se o segregar-se de conformitat amb el que preveu la legislació autonòmica.

La divisió de terrenys rústics que done lloc a una parcel·la inferior a la unitat mínima de cultiu només procedirà en els supòsits següents:

– Quan la finalitat de la segregació siga la construcció o instal·lació de pous, transformadors, depòsits i basses de reg, capçals comunitaris de filtratge i adobament, ampliacions de camins en benefici d'una col·lectivitat o construccions agrícoles i ramaderes, d'acord amb allò que s'ha especificat en el Decret 217/1999.

– Supòsits previstos en l'article 25 de la Llei Estatal 19/95, de 4 de juliol, de Modernització d'Explotacions Agràries i Decret 217/1999, de 9 de novembre, del Govern Valencià.

CAPÍTOL XI. DEL CADASTRE IMMOBILIARI DE RÚSTICA

Article 39. Obligació de la inscripció cadastral

Totes les parcel·les rústiques del terme municipal de Benifairó de les Valls disposen d'un número de referència cadastral i estan identificades pel número de polígon i pel número de parcel·la, que servix d'identificació de la finca a tots els efectes.

En aplicació de la normativa aplicable, tota transmissió de domini de finca rústica com a conseqüència de venda, herència, donació,

etcètera, s'haurà de comunicar al Centre de Gestió Cadastral i Cooperació Tributària de València, en el termini de dos mesos, a comptar des de l'endemà de la data de la formalització de l'escriptura pública.

CAPÍTOL XII. DE LA VIGILÀNCIA RURAL

Article 40.

El servei de vigilància i guarda rural depèn de l'Alcaldia i tindrà les funcions següents:

1. La vigilància i custòdia de l'àmbit rural del terme municipal de Benifairó de les Valls i totes aquelles relacionades amb el lloc de treball que se li encomanen pels òrgans i autoritats municipals.

2. Emetre els informes que els siguen requerits pels òrgans i les autoritats municipals.

3. Actuar d'ofici en observar l'incompliment de qualsevol dels preceptes arrellegats en esta ordenança o en l'àmbit legal de les seues competències.

CAPÍTOL XIII. DELS ANIMALS DOMÈSTICS, PASTURATGE I APICULTURA

Article 41. Animals domèstics, pasturatge i apicultura

En observació del que preveu la Llei 4/94, de 8 de juliol, de les Corts Valencianes, sobre protecció d'animals de companyia, i del que preveu la legislació sectorial de preferent aplicació, s'hauran de respectar les prevencions següents:

– Animals domèstics: Queda prohibit deixar solts els animals domèstics en camps que no es troben tancats. Els gossos dedicats a la guarda d'heretats només podran estar solts en finques tancades. En les obertes hauran d'estar lligats.

– Pasturatge: Els ramats hauran de circular per les vies pecuàries. Queda prohibit deixar solt sense pastor el ramat. Els caps que no formen part d'un ramat romandran lligats mentre pasturen. Un pastor no podrà guiar més de 100 caps de bestiar.

El pasturatge en zona forestal es regirà per la legislació sectorial aplicable. Queda prohibida l'entrada de bestiar en propietats particulars, llevat que hi haja autorització del propietari. Així mateix, el pastor està obligat a impedir que el ramat s'alimente dels cultius contigus a la vereda per la qual transita, i haurà de respondre pels danys causats.

– Apicultura: Queda prohibit l'assentament de ruscós a tot el terme municipal en l'època de floració de cítrics. Sense perjudici de l'aplicació de la legislació sectorial corresponent, en l'època en la qual estiga permesa la instal·lació d'un assentament apícola al terme municipal de Benifairó de les Valls s'exigirà l'autorització de l'Ajuntament, amb un informe previ del Consell Agrari Municipal.

CAPÍTOL XIV. DELS ADOBAMENTS, PRODUCTES FITOSANITARIS I ELS SEUS ENVASOS

Article 42.

L'ús d'adobs químics i productes fitosanitaris per al sòl i en polvoritzacions per a les plantacions es farà de conformitat amb el que disposa el Decret 13/2000, de 25 de gener, del Govern Valencià, o norma que el substituïska o modifique.

Quan s'usen mitjans mecanitzats s'haurà de tindre especial atenció a no afectar les plantacions contigües, sobre tot en dies de vent, durant els quals està prohibit efectuar polvoritzacions amb turbo.

En cap cas no s'hi podran usar productes prohibits.

Article 43.

L'ús d'adobament orgànic o fem en els camps es podrà fer sempre, excepte en dies de vent, per a evitar la propagació de les olors.

Queda prohibit l'ús i abocament de purins de porcí en els camps a una distància inferior a 500 metres de la zona urbana, i, en tot cas, serà obligatori passar el Rotavator abans del transcurs de 48 hores des que es van abocar els purins.

CAPÍTOL XV. DE L'ÚS DE L'AIGUA DE LA FONT

Article 44.

L'aigua per a reg de la Font de Quart, a la qual tenen dret tradicionalment els horts que es troben en el recorregut de les sèquies que distribuïxen esta aigua, s'usarà amb austeritat, economia i solidaritat. Es procurarà l'ocupació dels sistemes de reg que facen possible el millor aprofitament i distribució dels recursos hidràulics disponibles, compatibles amb les característiques de la parcel·la i del cultiu

Article 45.

Cadascun dels terrenys té dret a l'ús i aprofitament de l'aigua tot respectant les preferències d'ús i els torns que s'establisquen, sense

perjudici de les mesures que puga adoptar el Consell Agrari per a harmonitzar-ne l'ús, i seguint les normes tradicionals que vénen aplicant-se històricament.

Els propietaris dels horts tenen dret a regar les seues terres en les tandes generals

establides, i podran establir-se unes altres de caràcter especial quan el Consell Agrari ho considere convenient

Article 46.

L'ús de l'aigua es farà per mediació del regador de la font. Si qualsevol propietari pretén usar l'aigua de la font sense fer ús del regador haurà de demanar autorització prèviament a l'Ajuntament, a fi d'ordenar de manera adequada els torns i evitar tallaments d'aigua quan algun propietari estiga usant-la. La distribució de les aigües s'efectuarà davall la direcció de la Junta de Govern, pel regador encarregat de tal servici.

CAPITOL XVI. DE LES INFRACCIONS I SANCIONS

Article 47. Tipificació d'infraccions administratives

L'incompliment, encara a títol simple d'inobservança, d'allò que s'ha preceptuat en la present ordenança es considerarà infracció administrativa.

Si com a conseqüència de la substanciació del procediment sancionador corresponent queda demostrada la responsabilitat administrativa, en la qual incorre l'autor, de determinats fets constitutius d'infracció d'allò disposat en la present ordenança, a l'infractor esmentat se li exigirà, a més de la multa que, si és el cas, procedisca, la reposició de la realitat alterada per ell al seu estat originari, així com les indemnitzacions dels danys i perjudicis causats, que seran taxats per la Comissió de Valoració i Arbitratge, constituïda en el si del Consell Agrari Municipal o, a falta d'això, per acord d'este.

Quan el Consell Agrari Municipal actue en funcions d'arbitratge entre les parts que mantinguen un conflicte privat determinarà la forma en què ha de quedar reparat el dany causat. Esta resolució serà obligatòria per a les parts en els termes establits pel Codi Civil i la Llei 36/1988, de 5 de desembre, d'Arbitratge.

Article 48. Classificació i competència

Les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

Tindran el caràcter de molt greus la reiteració i la reincidència en les faltes greus.

Són infraccions greus les accions fetes fraudulentament que contravenen el que disposa la present ordenança, principalment quant a les cremes agrícoles i usurpació de camins públics, i, a més, quan el dany causat afecte béns i interessos de tercers i els cause un perjudici directe i d'importància, o cree un risc cert i igualment important per a les persones.

Són infraccions lleus totes les que suposen una infracció temporal de les normes previstes en la present ordenança, que no estiguen qualificades de greus, i quan la seua reposició a la legalitat es faça per l'infractor amb caràcter immediat.

L'òrgan competent per a imposar la sanció derivada del procediment instruït a este efecte és l'Alcaldia, i esta competència és indelegable, encara que es puga desconcentrar en la forma establida en l'article 10.3, paràgraf 2n, del Reial Decret 1398/1993, de 4 d'agost, per la qual s'aprova el Reglament per a l'exercici de la potestat sancionadora.

Article 49. Circumstàncies agreujants i atenuants

Són circumstàncies que agreugen la responsabilitat dels culpables:

a) Haver-s'hi prevalgut, per a cometre la infracció, de la titularitat d'un ofici o càrrec públic, llevat que el fet constitutiu de la infracció s'haguera fet, precisament, en l'exercici del deure funcional propi del càrrec o ofici.

b) La utilització de violència o qualsevol altre tipus de coacció sobre l'autoritat o funcionari públic encarregat del compliment de la legalitat, o per mitjà de suborn.

c) Haver comés la infracció i alterar els supòsits de fet que presumptivament legitimen l'actuació, o per mitjà de falsificació dels documents en els quals s'acredite el fonament legal de l'actuació.

d) Fer la infracció i aprofitar-se o explotar en benefici seu una greu necessitat pública o del particular o particulars que en resulten perjudicats.

e) La reiteració i la reincidència.

Són circumstàncies la concurrència de les qual atenua la responsabilitat dels culpables d'una infracció urbanística:

f) El no haver tingut intenció de causar un dany tan greu als interessos públics o privats afectats pel fet.

g) El fet d'haver procedit el culpable a reparar o disminuir el dany causat, abans de la iniciació de les actuacions sancionadores.

Són circumstàncies que, segons cada cas, poden atenuar o agreujar la responsabilitat:

h) El major o menor coneixement tècnic dels detalls de l'actuació, d'acord amb la professió o activitat habitual del culpable.

i) El major o menor benefici obtingut de la infracció o, si és el cas, haver-la fet sense cap consideració al possible benefici econòmic que se'n derive.

Quan en el fet hi concórrega alguna circumstància agreujant la sanció s'imposarà sempre en el seu grau màxim.

Si hi concorre alguna circumstància atenuant, la sanció s'imposarà en el seu grau mínim.

Article 50. Quantia

La graduació de la multa es farà en atenció al caràcter greu o lleu de la falta o infracció produïda.

Les faltes lleus se sancionaran amb multa de 30 a 100 €. Les faltes greus se sancionaran amb multa de 101 a 500 €. Les faltes molt greus se sancionaran amb multa de 501 fins a 3.000 €.

En tot cas, la quantia de la multa que s'impose haurà de ser ingressada en la Tresoreria Municipal, en els terminis que s'indiquen, i no podrà abonar-se als agents de l'autoritat denunciants. En cas contrari, l'Ajuntament procedirà contra el patrimoni de l'interessat, segons preveu la legislació tributària.

Quan la proposta de resolució incloga una multa en quantitat superior a la prevista en la present ordenança o excedisca de la competència de l'Administració Local, es podrà elevar a l'autoritat competent per raó de la quantia, que acordarà la sanció corresponent.

Article 51. Infraccions que suposen delictes o afecten altres organismes

a) Quan amb ocasió dels expedients administratius que s'instruïsquen per infracció dels documents aportats, o de la pròpia infracció, es despregueren indicis del caràcter de delictes o falta del fet, l'òrgan competent per a imposar la sanció, per si o a proposta de l'instructor de l'expedient, ho posarà en coneixement dels tribunals de Justícia, als efectes d'exigència de les responsabilitats d'ordre penal en què hageren pogut incórrer els infractors.

b) Quan la denúncia afecte fets d'indole penal i, per tant, competència del jutjat d'instrucció, es remetrà immediatament a l'òrgan judicial competent, i l'Ajuntament s'abstindrà d'instruir cap procediment fins que no hi haja recaigut una resolució judicial respecte d'això.

c) Els fets constitutius de presumptes infraccions administratives sotmeses a legislació sectorial específica seran comunicats per l'Ajuntament a l'organisme competent, perquè en prenga coneixement, i, si és el cas, instrucció del procediment sancionador corresponent.

Article 52. Responsables de les infraccions

En aquells actes que s'executen sense autorització, o amb inobservança de les seues clàusules, seran sancionats i considerats infractors el promotor, l'executor i el tècnic director d'estes.

En les obres emparades en una llicència el contingut de la qual siga manifestament constitutiu d'una infracció greu serà igualment responsable de la infracció, i, per tant, sancionada, la persona que haguera informat favorablement la llicència.

Les multes que s'imposen als distints subjectes per una mateixa infracció tindran entre si caràcter independent.

Les persones jurídiques seran sancionades per les infraccions comeses pels seus òrgans o agents, i assumiran el cost de les mesures de reparació de l'ordre vulnerat, sense perjudici de les indemnitzacions per danys i perjudicis a tercers que pertoquen.

Si en aplicació dels preceptes de la present ordenança s'instruïx un expedient sancionador per dues o més infraccions tipificades, entre les quals hi ha una connexió de causa a efecte, s'imposarà una sola sanció i serà la corresponent a les actuacions que suposen el resultat final perseguit, en la seua quantia màxima.

En els altres casos, als responsables de dues o més infraccions urbanístiques se'ls imposaran les multes corresponents a cada una de les diverses infraccions comeses.

Article 53. Reposició.

Finalitzat el termini determinat per l'Administració perquè l'infractor duga a terme les actuacions de reposició de les coses a l'estat anterior

a la comissió del fet punible, si estes no s'hi han executat, l'Administració actuant optarà, en el termini màxim d'un mes, entre l'execució subsidiària o l'atorgament d'un nou termini perquè l'inculpat faça les actuacions que calguen. L'incompliment d'este nou termini se sancionarà amb la multa que corresponga a la infracció originària, imposada en el seu grau màxim, i a la concessió d'un nou termini d'un mes. Transcorregut este segon termini l'Administració procedirà a l'execució subsidiària, i despeses aniran a càrrec de l'infractor.

En cap cas la infracció no pot suposar un benefici econòmic per a l'infractor, per tant, quan la suma de la sanció imposada i del cost de les actuacions de reposició dels béns o coses al seu estat primitiu supose una xifra inferior al benefici esmentat, s'incrementarà la quantia de la multa fins a aconseguir-ne l'import.

En els casos en què la restauració de l'ordre infringit no exigix cap actuació material ni hi ha tercers perjudicats, la sanció que s'imposarà a l'infractor no podrà ser inferior al benefici obtingut amb l'activitat il·legal.

Article 54. Prescripció de les infraccions

La prescripció de les infraccions es produirà pel transcurs d'un any des de la data en què s'hi hagen comés o, si esta és desconeguda, des de la data en què s'hi haja pogut incoar el procediment sancionador. El procediment sancionador s'incoarà quan apareguen signes externs que permeten conèixer els fets constitutius de la infracció.

En les infraccions derivades d'una activitat continuada, la data inicial del còmput serà la de finalització de l'activitat, o la de l'últim acte amb el qual la infracció es consumisca.

Les infraccions efectuades sobre zones o espais de domini i ús públic no tindran cap prescripció.

Article 55. Procediment sancionador

El procediment sancionador serà el regulat en el Reial Decret 1398/1993, de 4 d'agost, tenint en compte que es procurarà que l'òrgan instructor siga el regidor responsable de l'àrea i dins del període de prova, en el cas que s'hi haja d'incloure la taxació dels danys i perjudicis per part de la Comissió de Valoració constituïda en el si del Consell Agrari Municipal.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL ÚNICA DE LA COMISSIÓ DE VALORACIÓ I ARBITRATGE

1. Funcions

El Consell Agrari Municipal designarà una Comissió de Valoració i Arbitratge, que tindrà com principals funcions les següents:

- L'emissió de laudes d'arbitratge d'equitat sobre qüestions relatives a estes ordenances, o a altres, relatives al sector agrari, sotmeses al seu coneixement.
- L'emissió d'informes i valoracions com a resposta a una denúncia o reclamació d'algun propietari, sobre qüestions relatives a estes ordenances, o a altres, relatives al sector agrari, sotmeses al seu coneixement.

Quan la Comissió entenga que la qüestió que es planteja no és de la seua competència, podrà declarar-se incompetent en la matèria, i així ho comunicarà al Consell Agrari Municipal, el qual donarà coneixement d'este fet al denunciat o, si és el cas, als interessats que s'han de sotmetre a l'arbitratge, sense que càpiga cap recurs contra esta resolució.

2. Composició

La Comissió de Valoració i Arbitratge estarà composta pels membres següents:

- Un president.
- Un vicepresident.
- L'encarregat de la Policia Local.

El càrrec de president recaurà en l'alcalde i el Vicepresident serà designat entre els components del Consell Agrari Municipal, per majoria absoluta.

La Comissió quedarà dissolta de forma automàtica quan es dissolga el Consell Agrari Municipal.

3. Procediment d'actuació

a. Denúncies: Si es formula una denúncia o reclamació per un propietari o interessat, el president del Consell Agrari Municipal convocarà la Comissió dins del termini de 15 dies, excepte causa de força major.

Reunida la Comissió amb la totalitat dels seus membres, l'assumpte serà estudiat i, si és de la seua competència, procedirà a determinar

els danys, si n'hi ha, i la seua valoració, d'acord amb el seu lleial saber i entendre, i a l'ús i costums del terme municipal de Benifairó de les Valls.

Del resultat de tot això s'alçarà una acta, en la qual es farà constar:

- Data i lloc de la deliberació. Persones que intervenen.
- Danys, perjudicis, determinació de fets i infraccions contra les ordenances municipals.
- Quantificació dels danys.
- Criteri de valoració.
- Resolució adoptada.
- Firma de les persones que intervenen i donen fe de l'acte.

En cas de ser necessària una votació, les decisions seran adoptades per majoria, i, en cas d'empat, el president té vot de qualitat.

La Comissió podrà sol·licitar l'assessorament de persona o persones competents, que tindrà veu, però no vot.

Una vegada alçada l'Acta, es notificarà al Consell Agrari Municipal la resolució adoptada, el qual serà l'encarregat de ratificar-la o modificar-la, si és el cas, i el dictamen emés el comunicarà a l'Alcaldia de l'Ajuntament als efectes oportuns.

b. Arbitratges: En cas de sol·licitud d'empara de la Comissió de Valoració i Arbitratge per part de l'interessat o interessats, el president del Consell Agrari Municipal sol·licitarà de l'altra part, en el cas que no hi conste, la seua conformitat per a sotmetre's a l'arbitratge de la Comissió. La seua acceptació haurà de comunicar-la per escrit en el termini de 15 dies des que reba la notificació citada. Transcorregut este termini, si no ha rebut esta acceptació, s'entendrà que no és procedent l'actuació d'arbitratge, la qual cosa serà notificada al sol·licitant.

En el cas de l'acceptació de l'arbitratge per ambdues parts, la Comissió de Valoració i Arbitratge es reunirà amb ambdues parts i actuarà de la mateixa manera que en el cas anterior, quant a funcionament, i la resta de les consideracions se sotmetran al que preveu la Llei 36/88.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL PRIMERA

Per a obrir el Consell Agrari a la participació ciutadana s'habilitaran mitjans que permeten l'aportació de suggeriments, queixes, propostes, tals com bústia o qualsevol altra alternativa participativa.

El Consell Agrari Municipal de Benifairó de les Valls, a la vista de les dades i resultats que dona l'experiència en l'aplicació de la present ordenança, proposarà al Ple de l'Ajuntament quantes reformes considere oportunes amb vista a la millora i/o aclariment d'esta.

Qualsevol proposta de modificació, derogació o suspensió que afecte la present ordenança, requerirà informe previ del Consell Agrari Municipal de Benifairó de les Valls.

DISPOSICIÓ FINAL

La present ordenança es publicarà de forma íntegra en el Butlletí Oficial de la Província i entrarà en vigor una vegada haja transcorregut el termini establert en l'article 70.2 de la Llei 7/1985, Reguladora de les Bases del Règim Local.

El que es fa públic per al seu general coneixement i en compliment del que disposa l'article 70.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local.

Contra el present Acord es podrà interposar pels interessats recurs contenciós-administratiu, davant de la Sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Autònoma Valenciana, en el termini de dos mesos comptats a partir de l'endemà al de la publicació d'este anunci, de conformitat amb l'article 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, Reguladora de la Jurisdicció contenciosa administrativa.

Tot això sense perjudi que puga exercitar qualsevol altre recurs que este així pertinent.

Benifairó de les Valls, 20 de juliol de 2015.—L'alcalde, Antonio E. Sanfrancisco Meseguer.